

Прѣгракналъ *пр.* силый (*син.* прѣспиналъ): Съ прегракнуло-то гърло не трѣба да са пѣе или да са вика. *З. 297.* Обыкновенна рема нѣ съ прѣгракналъ гласъ и съ прѣдранъ кашлица. *Л. Д. 1871 р. 143.*

Прѣгракнѣ *м. св.* **Прѣграквамъ** *м. дл.* осипну, осипаю: Гласъ-тъ испрѣво прѣграква, на послѣ съвсѣмъ ся задава, та дѣте-то остая до край безгласно. *Л. Д. 1871 р. 134.* **Прѣгракване** *с. с.* сишота, сишлостъ: У мнозина отъ легкото прегракване е произхождало прегракване презъ сичкиятъ животъ. *З. 344.*

Прѣгрѣшѣ *м. св.* согрѣшу, прегрѣшу: „Дали знаишъ, моме, кога ми прегрѣши?“—„Прости мене, лудо, прости мене, младо, Пѣна сумъ била, сумъ ти погребнила, Земи мене, лудо, земи мене, младо“. *М. 441.* Прѣсти мѣле, прѣсто нѣка да е, Млѣго, мѣле, тебе съм прегрѣшил. *Пс. 21—22, 551.* „Какво Богъмъ пригрѣшихъ!“ *Пк. 138.* **Прѣгрѣшене** *с. с.* прегрѣшеніе.

Прѣгрѣзачъ *с. м.* двукопытное, пережевывающее жвачку. *см. смлд.*

Прѣгрѣзѣ **Прѣгрѣжѣ** *м. св.* **Прѣгрѣзвамъ** *м. дл.* 1) перегрызу, -аю; прогрызу (*о мыши*); щиплю: Овціе-ты прѣгрѣзвать по-наглабоко низкъ-тъ трѣвъ, та така намирахъ хранѣ и тамъ, дѣто вече сѣ ся напасли говеда. *Л. Д. 1873 р. 276.* 2) пережую, -жѣвляю, — жвачку (*о двукопытныхъ*) (*син.* прежѣвимъ): Ъи го тѣжъ вечеръ ушь Богородични заговѣзни, пакъ азъ, пригрѣзвай мамули; хората ядѣтъ и си заговяватъ кой съ пиленце, кой съ ягне... *Зк. 141.* На наши-тъ прегризачи въ време на ѣденне-то имъ трѣбва повечко спокойствие да са дава—Принужденіе животно-то да стане, ако са е сложило да си прегризва—До дѣне е преминало вече време-то за прегризване. *Л. Д. 1875 р. 88.*

Прѣгрѣзникъ *с. м.* позднее виноградное гроздіе: Внимажъ да кършѣтъ вършы (на лозие-то) се надъ оно, отъ кое избавѣтъ други младочки, и трѣти, кои тоже раждѣтъ гроздіе; нѣ то зрѣе по кѣсно, и зѣвъ ся „прѣгрѣзникъ“. *Пк. 73.*

Прѣгрѣбавенъ **Прѣгрѣбенъ** *пр.* сгорбленный: Той прѣгрѣбавенъ и надтегналъ, она хромъ и глухъ или слѣпъ. *Л. Д. 1869 р. 108.* Старци, баби прегрѣбени. *Зк. 34.*

Прѣгрѣбѣ **са** **Прѣгрѣбавѣ** **са** *м. св.* **Прѣгрѣбямъ** **са** **Прѣгрѣбѣвамъ** **са** *м. дл.* 1) сгорбляюсь, сгорбливаюсь: Кости-ты на всѣдѣ ся озѣбватъ, грѣбѣтъ ся прѣгрѣбавва. *Л. Д. 1874 р. 76.* Прегрѣбавилъ са е, като недопосече. *З. 99.* 2) согнусь, сгибаюсь спиною: Да ся прѣгрѣбѣ на напредъ само съ трупа стоящицѣ на единъ кракъ а другий да си простира на назадъ. *Л. Д. 1869 р. 204.*

Прѣгрѣдки *с. ж. мн.* объятія: Той го цалуваше, стискаше го въ прегрѣдкѣтъ си, даваше му душа. *Р. А. 177.* Милчу са хвърли въ